

بسمه المقتدر علی ما یشاء

هذا كتاب من لدى المظلوم الى من تمسك بالعلوم لعلة يحرق الحجاب الأكبر و يتوجه الى الله مالك القدر و يكون من المنصفين لو تسمع نعمات الوراق التي تغرن على افنان سدره البيان لتجذبك على شأن تجد نفسك منقطعاً عن العالمين انصف يا عبد هل الله هو الفاعل على ما يشاء او ما سواه تبيّن و لا تكن من الصّامتين لو تقول ما سواه ما انصفت في الأمر يشهد بذلك كلّ الذرّات و عن ورائها ربك المتكلّم الصادق الأمين و لو تقول انه هو المختار قد اظهرني بالحقّ و ارسلني و انطقني بالآيات التي فزع عنها من في السموات و الأرضين الا من اخذته نفحات الوحي من لدن ربك الغفور الرحيم هل يقوم مع امره امر و هل يقدر ان يمنعه احد عمّا اراد لا ونفسه لو كنت من العارفين فكّر في ملائكة التوراة لم اعرضوا اذ اتى مطلع الآيات بسلطان مبين لو لا حفظ ربك لقتله العلماء في أوّل يوم نطق باسم ربّ العزيز الكريم ثمّ ملائكة الانجيل لم اعترضوا اذ اشرفت شمس الأمر من افق الحجاز بأنوار بها اضاءت افئدة العالمين كم من عالم منع عن المعلوم و كم من جاهل فاز بأصل العلوم تفكّر و كن من الموقنين قد آمن به راعي الأغنام و اعرض عنه العلماء كذلك قضى الأمر و كنت من السامعين ثمّ انظر اذ اتى المسيح افتى على قتله اعلم علماء العصر و آمن به من اصطاد الحوت كذلك ينيك من ارسله الله بأمره المبرم المتين انّ العالم من عرف المعلوم و فاز بأنوار الوجه و كان من المقبلين لا تكن من الذين قالوا الله ربنا فلما ارسل مطلع امره بالبرهان كفروا بالرحمن و اجتمعوا على قتله كذلك ينصحك قلم الأمر بعد اذ جعله الله غنيّاً عن العالمين انّا نذكرك لوجه الله و نلقى عليك ما يثبت به ذكرك في الواح ربك العزيز الحميد دع العلوم و شؤوناتها ثمّ تمسك باسم القيوم الذي اشرق من هذا الأفق المنير تالله قد كنت راقداً هزّنتي نفحات الوحي و كنت صامتاً انطقني ربك المقتدر القدير لو لا امره ما اظهرت نفسي قد احاطت مشيئته مشيئتي و اقامني على امر به ورد عليّ سهام المشركين اقرأ ما نزلناه للملوك لتوقن بأنّ المملوك ينطق بما امر من لدن عليم خبير و تشهد بأنّه ما منعه البلاء عن ذكر مالك الأسماء في السجن دعا الكلّ الى الله و ما خوفته سطوة الظالمين استمع ما يناديك به مطلع الآيات من لدن عزيز حكيم قم على الأمر بحول الله و قوّته منقطعاً عن الذين اعترضوا على الله بعد اذ اتى بهذا النبأ العظيم قل يا معشر العلماء خذوا اعنة الأقلام قد ينطق القلم الأعلى بين الأرض و السماء ثمّ اصمتوا لتسمعوا ما ينادى به لسان الكبرياء من هذا المنظر الكريم قل خافوا الله و لا تدحضوا الحقّ بما عندكم اتبعوا من شهدت له الأشياء و لا تكوننّ من المرييين لا ينفعكم اليوم ما عندكم بل ما عند الله لو كنتم من المتفرّسين قل يا ملأ الفرقان قد اتى الموعد الذي وعدتم به في الكتاب اتقوا الله و لا تتبعوا كلّ مشرك ائيم انه ظهر على شأن لا ينكره الا من غشّته احجاب الأوهام و كان من المدحّضين قل قد ظهرت الكلمة التي بها فرّقت نقبائكم و علمائكم هذا ما اخبرناكم به من قبل انه لهو العزيز العليم انّ العالم من شهد للمعلوم و الذي اعرض لا يصدق عليه اسم العالم لو يأتي بعلوم الأولين و العارف من عرف المعروف و الفاضل من اقبل الى هذا الفضل الذي ظهر بأمر بديع قل يا قوم اشربوا الرّحيق المختوم الذي فكّكنا ختمه بأيدي الاقتدار انه لهو القوىّ القدير كذلك نصحناكم لعلكم تدعون الهوى و تتوجهون الى الهدى و تكوننّ من الموقنين

بلسان پارسی بشنوید که شاید نفحات قمیص رحمانیّه را که الیوم ساطع است بیابید و بکوی دوست یگانه بشتابید تفکّر فرمائید که سبب چه بوده که در ازمئه ظهور مظاهر رحمن اهل امکان دوری میجستند و بر اعراض و اعتراض قیام مینمودند اگر ناس در این فقره که از قلم امر جاری شده تفکّر نمایند جمیع بشریعه باقیه الهیه بشتابند و شهادت دهند بر آنچه او شهادت داده ولكن حجاب اوهام انام را در ایام ظهور مظاهر احدیّه و مطالع عزّ صمدانیّه منع نموده و مینماید چه که در آن ایام حقّ بانچه خود اراده فرموده ظاهر میشود نه باراده ناس چنانچه فرموده ا فکلّمنا جاءکم رسول بما لا تهوی انفسکم استکبرتم ففریقاً کذبتم و فریقاً تقتلون البئه اگر باوهام ناس در ازمئه خالیه و اعصار ماضیه ظاهر میشدند احدی آن نفوس مقدسه را انکار نینمود

مع آنکه کلّ در لیالی و ایّام بذکر حقّ مشغول بودند و در معابد بعبادت قائم معذلک از مطالع آیات ربّانیّه و مظاهر بیّنات رحمانیّه بی نصیب بودند چنانچه در کتب مسطور است و آن جناب بر بعضی مطّلعند مثلاً در ظهور مسیح جمیع علمای عصر مع آنکه منتظر ظهور بودند اعراض نمودند و حتّان که اعلم علمای عصر بود و هم‌چنین قیافا که افضی القضاة بود حکم بر کفر نمودند و فتوای قتل دادند و هم‌چنین در ظهور رسول روح ما سواه فداه علمای مکّه و مدینه در سنین اوّلیّه بر اعراض و اعتراض قیام نمودند و نفوسی که ابداً اهل علم نبودند بایمان فائز شدند قدری تفکّر فرمائید بلال حبشی که کلمه‌ئی از علم نخوانده بود بسماء ایمان و ایقان ارتقا نمود و عبدالله ایّی که از علما بود بنفاق برخاست راعی غنم بنفحات آیات بمقرّر دوست پی‌برد و بمالک امم پیوست و صاحبان علوم و حکم ممنوع و محروم اینست که میفرماید حتّی بصیر اعلاکم اسفلکم و اسفلکم اعلاکم و مضمون این فقره در اکثر کتب الهیّه و بیانات انبیا و اصفیا بوده براستی میگویم امر بشأنی عظیم است که پدر از پسر و پسر از پدر فرار مینماید در حضرت نوح و کنعان مشاهده کنید انشاءالله باید در این ایّام روحانی از نسایم سبحانی و فیوضات ربّی رحمانی محروم نمانید باسم معلوم منقطعاً عن العلوم برخیزید و ندا فرمائید قسم باقتاب افق امر در آن حین فرات علوم الهیّه را از قلب جاری مشاهده نمائید و انوار حکمت ربّانیّه را بی‌پرده بیابید اگر حلاوت بیان رحمن را بیایی از جان بگذری و در سبیل دوست انفاق نمائی این بسی واضح است که این عبد خیالی نداشته و ندارد چه که امرش از شئون ظاهره خارج است چنانچه در سجن اعظم غریب و مظلوم افتاده و از دست اعدا خلاصی نیافته و نخواهد یافت لذا آنچه میگوید لوجه الله بوده که شاید ناس از حجابات نفس و هوی پاک شوند و بعرفان حقّ که اعلی‌المقام است فائز گردند لا یضرّی اعراضهم و لا ینفعنی اقبالهم انما ندعوهم لوجه الله انه لغنی عن العالمین انشاءالله باید از نار محبّت ربّانی که عین نور است در این ظهور عزّ صمدانی بشأنی مشتعل شوی که جمیع آفرینش از حرارت آن بحرکت و اهتزاز آیند و بحقّ توجّه کنند انما بهیاء علی من فاز بأنوار الهدی و اعترف الیوم باللّه الفرد الواحد العلیم الحکیم قل

سبحانک یا فاطر السّماء و مالک الأسماء اسألک بظهورات آیاتک و خفیّات الطافک ان تجعلنی من الذّین اقبلوا الیک و اعرضوا عمّا سواک و اعترفوا بفردانیتک و اقرّوا بوحدانیتک و طاروا فی هواء قریک الی ان جعلوا اسراء فی دیارک و ادلاء بین بریتک ای ربّ قد تمسکت بحبل مواهبک و تشبّثت بذیل عطائک اسألک ان لا تطردنی عن بابک الذّی فتحتہ علی من فی ارضک و سمائک ثمّ ارزقنی یا الهی ما قدرته لأصفیائک و کتبتہ لأحبّائک ثمّ ایدنی علی خدمتک علی شأن لا یمنعنی اعراض المعرضین عن اداء حقّک و لا سطوة الظّالمین عن تبلیغ امرک هل تمنعنی یا الهی عن قریک بعد از نادیتنی الیک و هل تطردنی عن مطلع آیاتک بعد از دعوتنی الی افق فضلک ای ربّ هذا عطشان اراد فرات مکرمتک و جاهل استقرب الی بحر علمک علّمنی یا الهی من علمک المکنون الذّی به احییت ما کان و ما یكون ثمّ اجعلنی طائفاً حول رضائک و خاضعاً لأمرک و خاشعاً لأحبّائک الذّین قصدوا لقاءک و فازوا بأنوار وجهک و دخلوا المدینة الّتی فیها فاحت نفحات وحیک و سطعت فوحات الهامک انک انت المقتدر علی ما تشاء اشهد انک انت المهیمن علی من فی الأرض و السّماء و المقتدر علی الأشیاء لا اله الا انت المتعالی المقتدر المهیمن القیوم